

پرهزینه‌ترین مجموعه تلویزیونی تاریخ

صبحی مه‌آلود در سپتامبر سال 1944، یوجین اسلج و لشگر شماره یک تفنگداران دریایی در ساحل پهلونا، جزیره‌ای در اقیانوس آرام واقع شده بین گینه‌نو و فیلیپین پیاده شدند. 11 هزار ژاپنی به این سربازان حمله کردند...

صبحی مه‌آلود در سپتامبر سال 1944، یوجین اسلج و لشگر شماره یک تفنگداران دریایی در ساحل پهلونا، جزیره‌ای در اقیانوس آرام واقع شده بین گینه‌نو و فیلیپین پیاده شدند. 11 هزار ژاپنی به این سربازان حمله کردند. این نبرد خونین‌ترین نبرد جنگ دوم جهانی بود و پس از 69 سال در سریال شبکه اچ‌بی‌او بازسازی شد. مجموعه تلویزیونی [#171؛ اقیانوس آرام](#)؛ به تهیه‌کنندگی تام هنکس و استیون اسپیلبرگ با 217 میلیون دلار پرهزینه‌ترین سریال تاریخ است.

به گزارش خبرآنلاین، صبحی مه‌آلود در سپتامبر سال 1944، یوجین اسلج و لشگر شماره یک تفنگداران دریایی در ساحل پهلونا، جزیره‌ای در اقیانوس آرام واقع شده بین گینه‌نو و فیلیپین پیاده شدند. 11 هزار ژاپنی به این سربازان حمله کردند. این نبرد خونین‌ترین نبرد جنگ دوم جهانی بود و پس از 69 سال در سریال شبکه اچ‌بی‌او بازسازی شد. در این نبرد بیش از 900 سرباز آمریکایی پیش از گرفتن جزیره کشته شدند. بازسازی این نبرد نیازمند سرمایه عظیمی بود، از آن سرمایه‌هایی که جری بروکهایمر خرج فیلم‌هایی چون [#171؛ پرل هاربر](#)؛ می‌کند و کمتر صرف سریالی تلویزیونی می‌شود. سریال [#171؛ اقیانوس آرام](#)؛ که تام هنکس و استیون اسپیلبرگ از جمله تهیه‌کنندگان آن بودند با سرمایه 217 میلیون دلاری ساخته و به پرهزینه‌ترین سریال تاریخ بدل شد. به این سرمایه 10 میلیون دلار هزینه بازاریابی را اضافه کنید. البته سریال با 20 میلیون دلار تخفیف از سوی استرالیا که لوکیشن اصلی فیلم بود روبه‌رو شد.

این پول خرج چه شد؟

تونی تو، تهیه‌کننده عامل سریال [#171؛ اقیانوس آرام](#)؛ می‌گوید صحنه پیاده شدن اسلج (جوزف مازلو) در ساحل پهلونا به تنهایی پنج میلیون دلار هزینه داشته است. برای گرفتن این صحنه 300 نفر برای چهار روز متوالی در ساحل [#171؛ راکی پوینت](#)؛ در کوئینزلند استرالیا مشغول به کار بودند. بروس مک‌کنا، نویسنده و یکی از تهیه‌کنندگان عامل سریال می‌گوید: [#171؛ ما این کار را انجام دادیم و زیر بودجه هم انجام دادیم. چنین کاری یک معجزه اقتصادی است.](#)

بازیگران

اقتصاد از زمان انتخاب بازیگران وارد این پروژه شد، زمانی که شبکه اچ‌بی‌او تهیه‌کنندگان (تام هنکس، گری گوتزمن و استیون اسپیلبرگ) تصمیم گرفتند بی‌خیال ستاره‌ها شوند. تونی تو می‌گوید هر کدام از بازیگران اصلی دو تا سه برابر مبلغ پیشنهادی سندیکای بازیگران که روزی 700 دلار است دریافت کردند. آنها روزانه 70 دلار هم اضافه دریافت می‌کردند و اگر در صحنه‌ای خطرناک بازی می‌کردند و یا از بدلکار استفاده نمی‌کردند تا روزی 150 دلار هم مازاد دریافت می‌کردند.

لباس

صحنه پیاده شدن نیروها در ساحل پهلونا پاییز سال 2007 فیلمبرداری شده است. گروه تولید برای تمامی 300 نفر لباس فرم، کلاه و کوله‌پشتی تهیه کرده بودند که همگی مشابه وسایل به کار رفته در جنگ دوم جهانی بود. در طول ساخت این سریال پنی رز، طراح لباس بیش از سه هزار لباس فرم طراحی کرد که برای دوخت آنها 215 هزار متر مربع پارچه سرژه بکار رفت. این لباس‌ها در کارگاه‌های قدیمی هند دوخته شد تا دوختشان کاملاً شبیه دوخت لباس‌های دهه 1940 باشد. هر روز بازیگران در چادری به طول 9 متر لباس‌های خود را می‌پوشیدند و سلاح‌های مناسب را برمی‌داشتند. برای گرفتن صحنه پیاده شدن از دوربین‌های فیلمبرداری کار گذاشته شده در یک کشتی مادر و دو قایق دیگر استفاده شده است. علاوه بر این چند دوربین در طول ساحل جاسازی شده بودند. رهبری این ارکستر عظیم را کارل فرانکلین، یکی از چند کارگردان این مجموعه کوتاه 10 قسمتی برعهده داشت.

سلاح و مواد منفجره

حتی پیش از آغاز فیلمبرداری نیز تهیه‌کنندگان می‌دانستند سریال [#171؛ اقیانوس آرام](#)؛ روزانه 270 هزار دلار هزینه دربردارد. بخشی از این هزینه صرف 50 هزار نوار گلوله مشقی، هزار و 800 سلاح بزرگ دیگر و دیگر اقلام جنگی شد. به این فهرست 20 انفجار بزرگ را بیفزایید که در آن 10 کیلو ماده منفجره مخصوص استفاده شده است. این ماده منفجره نوعی دینامیت است که هر پوند آن حدود 2 دلار هزینه دارد.

هر شلیک گلوله به یکی از سربازان توسط یکی از رسیورهای رادیویی کنترل می‌شد که هر کدام هزار دلار هزینه داشتند. واکنش کیت ویژه‌ای که زیر لباس کار گذاشته شده و تاثیر گلوله را نشان می‌دهد نیز با همین رسیورها کنترل می‌شد. هزینه این کیت‌ها نیز دانه‌ای 12 دلار است. جاس ویلیامز، متخصص آتش‌بازی‌های سریال می‌گوید انفجار هر کدام از این کیت‌ها هزار دلار هزینه داشته است. او می‌گوید: «171؛ ما یک سال تمام و تقریباً بدون وقفه داشتیم کیت می‌ترکاندیم، و این بی‌سابقه است. استفاده از بازیگران به جای بدلکاران در این صحنه‌ها به این معنی بود که خیلی خیلی باید مراقب باشم.»

بازیگران جوان این سریال تقریباً تمامی بدلکاری‌ها را خودشان انجام دادند و کسی هم آسیبی ندید و این مسئله را مدیون آموزش‌های نظامی و جنگی پیش از فیلمبرداری هستند. شاید تنها مورد جدی آسیب‌دیدگی به مسموم شدن ناشی از غذا آن هم پیش از فیلمبرداری بود.

ساحل پله‌لونا

هر برداشت صحنه پیاده شدن سربازان در ساحل 13 هزار و 500 دلار هزینه داشته است. تهیه‌کننده «171؛ اقیانوس آرام» می‌گوید: «171؛ روزانه چهار نمای باز داشتیم که هر کدام به تنهایی 70 هزار دلار هزینه داشتند.» تمام این مسائل به لطف پیشرفت‌های تکنیکی از زمان سریال «171؛ دسته برادران» انجام شد. سریال کوتاهی که در سال 2001 ساخته شد و اسپیلبرگ، گوتمن و هنکس مردان پشت سر آن بودند.

ویلیامز اشاره می‌کند که «171؛ برای صحنه‌های نبرد به لطف صنعت الکترونیک روز می‌توانستیم از کنترل‌های رادیویی بهره ببریم. دیگر لازم نیست مثل گذشته روی زمین و حتی روی بدن بازیگران سیم‌کشی کنیم.»

با این وجود برای کنترل این شلیک‌ها و رهبری رادبوها 93 تکنسین در سریال همکاری می‌کردند. با همه اینها تهیه‌کنندگان می‌گویند تمام آنچه می‌خواستند را انجام نداده‌اند.

گراهام یوست، یکی از نویسندگان اصلی و تهیه‌کننده عامل مجموعه می‌گوید: «171؛ یک جاهایی کوتاه آمدیم.» و با اشاره به صحنه‌ای که قرار بود گردبادی رخ دهد می‌گوید: «171؛ خیلی دشوار بود، حتی با سرمایه ما هم دشوار بود. به همین دلیل به مونتاژ صحنه‌هایی از سربازان بسنده کردیم.»

جلوه‌های ویژه

گرفتن این صحنه‌ها بخش اعظم سرمایه را بلعید. جان سالیوان، ناظر جلوه‌های ویژه و هفت همکارش برای اینکه در مرحله پس از تولید صحنه‌هایشان کاملاً طبیعی باشد برخی صحنه‌ها را خودشان گرفتند و سپس به سانتا مونیکا رفتند به همراه 85 نفر دیگر مدت 30 ماه روی این صحنه‌ها کار کردند.

آنها با استفاده از فناوری CGI زیردریایی‌های بزرگ را بازسازی کردند و تا حدودی در هزینه صرفه‌جویی کردند هر چند این کار نیز ارزان نبود. سالیوان می‌گوید حتی ساده‌ترین کار مثل افزودن برق شلیک گلوله برای هر شلیک 700 دلار هزینه داشته است. شلیک‌های پیچیده‌تر که نیازمند دود بودند و گلوله از کنار آدم‌ها عبور می‌کرد هر کدام 40 هزار دلار هزینه داشتند.

گرفتن صحنه منفجر شدن قایقی در کنار ساحل پله‌لونا بسیار دشوار بود به همین دلیل سالیوان گرفتن این صحنه را به گروه جلوه‌های ویژه‌ای در چین واگذار کرد. «171؛ این کار مقرون به صرفه‌تر بود، و نتیجه همانی می‌شد که می‌خواستیم. این آخرین صحنه فیلم بود که فیلمبرداری شد.»

اما گرفتن این صحنه که چهار ثانیه هم طول نکشید حدود 30 هزار دلار هزینه برداشت. با اینکه هزینه همه چیز را تحت شعاع قرار داده بود اما مسئله‌ای مهم‌تر نیز در میان بود. یوست می‌گوید: «171؛ همه چیز منوط به داستان بود. هرچند پس‌زمینه فراخ و گسترده بود.»

مایکل لومباردو، مدیر برنامه‌ریزی اچ‌بی‌او در مورد تصمیم ساخت این سریال می‌گوید: «171؛ گرفتن چنین تصمیمی ترسناک بود. اما همه از نتیجه راضی هستند.»

سریال «171؛ اقیانوس آرام» یکی از بخت‌های اصلی جایزه امی یا اسکار تلویزیونی امسال است. این سریال در 23 رشته نامزد شده است.